

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 127; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 95).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (N. Frederiksen): Som det fremgaar af den Erklæring, der nu er omdelt til Tingets Medlemmer, indstiller Udvalget enstemmigt til det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag i Landstingets Affattelse. Det har vakt ikke ringe Forbavelse indenfor Folketingsudvalget, at man i det høje Landsting ikke har kunnet vedtage Lovforslaget i Folketingets Affattelse, da denne Affattelse var et Resultat af en Overenskomst mellem alle Rigsdagens Partier, og da de Ændringer, der er foretagne af det høje Landsting, ikke indeholder saa store Realiteter, at det af den Grund skulde synes nødvendig at gaa imod en Overenskomst, opnaaet i Folketinget.

Af de Ændringer, der er foretagne af det høje Landsting, angaar den ene § 6, 2det Stykke. Folketinget havde affattet dette Stykke saaledes, at det kunde give Udtryk for den Praxis, der er anvendt for Tilskud til kommunale Foranstaltninger af almindelig prisnedsættende Karakter for hele Befolkningen. Landstinget har ført dette Stykkes Affattelse tilbage til den Affattelse, det havde ved Lovforslagets Fremsættelse. Men Ordføreren i Landstinget har udtalt, at han billigede, at den Fortolkning af Tilskudsydelse til almindelige prisnedsættende Foranstaltninger, som har været gældende under den nugældende Lov, bibeholdes i de Kommuner, hvor Kommunalbestyrelserne indsender en Fortegnelse over dels de Udgifter, de har haft til Foranstaltninger til Gavn for mindre velstillede, og dels de Udgifter, de har haft til Gavn for Kommunens øvrige Beboere, de kan da faa Statstilskud til saadanne Foranstaltninger af henholdsvis 2 Trediedele og 1 Trediedel af Beløbet. Det er ogsaa ud fra den Forudsætning, at denne Fortolkning gennemføres som under den nugældende Lov, at Flertallet indenfor Folketingets Udvalg tilraader at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

De andre Ændringer, som er gennemførte i Landstinget, er af mindre væsentlig Betydning. Hensigten med dem er at udtrykke det, som Folketingets Udvalg op-

fattede som selvfølgelig angaaende Hjælp og Støtte paa de Omraader, Ændringsforslagene angaar.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i Landstingets Affattelse.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse i den Form, hvori det foreligger fra Landstinget.

I Anledning af den ærede Ordførers (N. Frederiksen) Udtalelser vil jeg udtale om de Forhandlinger, der er førte i Landstinget, dels i Udvalget, dels i Salen, følgende: Under Forhandlingerne blev Spørgsmaalet om Statstilskuddet til Foranstaltninger af almindelig Karakter for alle Beboere efter § 2 det centrale Punkt, og der fremkom da blandt andet fra konservativ Side en Henstilling, et Forslag, et Ønske om at yde samme Tilskud til disse Foranstaltninger efter § 2 som til Foranstaltningerne efter § 1, nemlig $\frac{2}{3}$, for Statens Vedkommende. Jeg røber ikke noget ved at meddele dette, da en af de konservative Talere i Landstinget udtalte, at han havde foreslaaet dette i Udvalget og fandt, at det var det rigtige. Her overfor udtalte jeg baade i Udvalget og offentligt, at jeg selvfølgelig efter mit Standpunkt maatte finde, at denne Ordning var den bedste, eftersom jeg allerede ved Lovforslagets Fremsættelse i Fjor havde ønsket, at Foranstaltninger efter § 1 og § 2 skulde nyde samme Art af Tilskud. Men nu forelaa Lovforslagets Affattelse som Resultat af en Overenskomst her i Folketinget, og paa Grund heraf maatte jeg modsætte mig, at man gik til at yde over en Trediedel i Statstilskud til Foranstaltninger efter § 2. Var Sagen tidligere kommet frem til Drøftelse, havde det naturligvis, selv om det syntes mig overraskende, at Spørgsmaalet var rejst fra den Side, været mig kært at arbejde paa, at Forslaget var gaaet igennem. Jeg har stillet mig paa Overenskomstens Grundlag.

Med det, som faktisk blev ændret i Landstinget, forholder det sig saaledes, at de Betæneligheder, der i Landstinget blev fremført af Venstres Ordfører (Ole Hansen), ikke gjaldt den Realitet, at Indenrigsministeriet efter dets Fortolkning af den gældende Lov kunde overfor en Kommune, der paa tilstrækkelig tydelig Maade paaviste, at et saa og saa stort Beløb var anvendt ifølge en almindelig Foranstaltning til Fordel for de bemidlede, og at et saa og